

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה של מובאה < story-מעשה-O	מימרא-statement- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק.ת.	
שבת-מפנין	מירא	אבל לא את הטבל וכו'.												■	<
		פשיטא												⚡	ק.ת.
		לא צריכא, בטבל טובול מדרבנן - שזרעו בעציץ שאינו נקוב.												!	◇
		ולא מעשר ראשון וכו'.												■	<
		פשיטא												⚡	ק.ת.
		לא צריכא, שהקדימו בכרי שנטל ממנו מעשר ולא נטלה ממנו תרומה גדולה. מהו דתימא כדאמר ליה רב פפא לאביי - קא משמע לן כדשני ליה אביי.												!	ק.ת.
		ולא את מעשר שני וכו'.												■	<
		פשיטא												⚡	ק.ת.
		לא צריכא דנפדו, ולא נפדו כהלכתן. מעשר - שפדאו על גבי אסימון, דרחמנא אמר (דברים יד) וצרת הכסף בידך - דבר שיש בו צורה. הקדש - שחיללו על גבי קרקע, דרחמנא אמר ונתן הכסף וקם לו.												!	◇
		ולא את הלף.												■	<
		מטלטלין את החצב - מפני שהוא מאכל לצביים, ואת החרדל - מפני שהוא מאכל ליונים	תנו רבנן:											■	◇
		אף מטלטלין שברי זכוכית, מפני שהוא מאכל - לנעמיות.	רבן שמעון בן גמליאל:											■	◇
		אלא מעתה חבילי זמורות יטלטלו - מפני שהוא מאכל לפילין	אמר ליה רבי נתן:											⚡	■
		נעמיות - שכיחי, פילין - לא שכיחי.	ורבן שמעון בן גמליאל:											!	◇
		והוא דאית ליה נעמיות.	אמימר:											■	◇
		אלא דקאמר ליה רבי נתן לרבן שמעון בן גמליאל: חבילי זמורות יטלטל מפני שהוא מאכל לפילין. אי אית ליה פילין - אמאי לא?	רב אשי לאמימר:											⚡	■
		אלא - ראוי, הכי נמי - ראוי.	רב אשי:											■	◇
		רבן שמעון בן גמליאל ורבי שמעון ורבי ישמעאל ורבי עקיבא כולהו סבירא להו, כל ישראל בני מלכים הם.	אביי:											■	◇
		רבן שמעון בן גמליאל												■	◇
		הא דאמרן												■	◇
		רבי שמעון												■	◇
		בני מלכים סכין על גבי מכותיהן שמן וורד, שכן דרכן של בני מלכים לטוך בחול.	דתנן: [ת"ק]											◆	◇
		כל ישראל בני מלכים הם.	רבי שמעון:											◆	◇
		רבי ישמעאל ורבי עקיבא												■	◇
		הרי שהיו נושין בו אלף מנה ולבוש איצטלא בת מאה מנה - מפשיטין אותו ומלבישין אותו איצטלא הראייה לו.	דתניא:											◆	◇
		כל ישראל ראיין לאותה איצטלא.	תנא משום רבי ישמעאל, ותנא משום רבי עקיבא:											◆	◇
		חבילי קש וחבילי כו'.												■	<
		חבילי קש וחבילי עצים וחבילי זרדים, אם התקינו למאכל בהמה - מטלטלין אותן, ואם לאו - אין מטלטלין אותן.	תנו רבנן:											■	◇
		חבילין הניטלין ביד אחד - מותר לטלטלן, בשתי ידיים - אסור לטלטלן.	רבן שמעון בן גמליאל:											■	◇
		חבילי סיאא אוזב וקורנית, הכניסן לעצים - אין מסתפק מהן בשבת, למאכל בהמה - מסתפק מהן בשבת.												■	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שבת-מפנין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
וקוטם ביד ואוכל, ובלבד שלא יקטום בכלי. ומולל ואוכל, ובלבד שלא ימלול בכלי הרבה, דברי רבי יהודה.	[רבי יהודה]										■	◇	קבת.		
מולל בראשי אצבעותיו ואוכל, ובלבד שלא ימלול בידו הרבה כדרך שהוא עושה בחול.	חכמים:										■	◇	קבת.		
וכן באמיתא, וכן בפגים, וכן בשאר מיני תבלין.											■	◇	קבת.		
מאי אמיתא - ניניא.											■		קבת.		
סיהא - אמר רב יהודה: צתרי.	[רב יהודה]										■		קבת.		
אזוב - אברתא.											■		קבת.		
קורנית - קורניתא שמה.											■		קבת.		
והא ההוא דאמר להו: מאן בעי קורניתא, ואישתכח חשן								○	⚡				קבת.		
אלא: סיהא - צתרי, אזוב - אברתא, קורניתא - חשי.											■		קבת.		
בשר מליח מותר לטלטלו בשבת	איתמר:										■	◇	קבת.		
בשר תפל, רב הונא אמר: מותר לטלטלו	[רב הונא]										■	◇	קבת.		
אסור לטלטלו.	רב חסדא:										■	◇	קבת.		
מותר לטלטלו	רב הונא:										■		< קבת.		
והא רב הונא תלמיד דרב הוה, ורב כרבי יהודה סבירא ליה, דאית ליה מוקצה											⚡	◇	קבת.		
במוקצה לאכילה - סבר לה כרבי יהודה, במוקצה לטלטל - סבר לה כרבי שמעון.											!	◇	קבת.		
אסור לטלטלו.	רב חסדא:										■		< קבת.		
והא רב יצחק בר אמי איקלע לבי רב חסדא, וחזא ההוא בר אווא דהו קא מטלטלו ליה משמשא לטולא.											○	⚡	◇	קבת.	
חסרון כיס קא חוינן הכא	ואמר רב חסדא:										■	○	⚡	◇	קבת.
שאני בר אווא דחוי לאומצא.											!	◇	קבת.		
דג מליח - מותר לטלטלו, דג תפל - אסור לטלטלו. בשר, בין תפל ובין מליח - מותר לטלטלו	תנו רבנן:										■	◇	קבת.		
מטלטלין את העצמות מפני שהוא מאכל לכלבים, בשר תפוח - מפני שהוא מאכל לחיה, מים מגולים - מפני שהן ראויין לחתול.	תנו רבנן: [ת"ק]										■	◇	קבת.		
כל עצמן אסור לשהותן, מפני הסכנה.	רבן שמעון בן גמליאל:										■	◇	קבת:		
כופין את הסל לפני האפרוחים כדי שיעלו וירדו.											■		מ קבת.		
תרנגולת שברחה דוחין אותה עד שתכנס.											■		קבת.		
מדדין עגלין וסייחין ואשה מדדה את בנה											■		קבת.		
אימתי - בזמן שהוא נוטל אחת ומניח אחת אבל אם היה גורר - אסור.	רבי יהודה:										■		קבת.		
בהמה שנפלה לאמת המים - מביא כרים וכסתות ומניח תחתיה, ואם עלתה - עלתה.	רב יהודה אמר רב:										■	◇	קבת.		
בהמה שנפלה לאמת המים - עושה לה פרנסה במקומה בשביל שלא תמות.	מיתבי:										■	⚡	◇	קבת.	
פרנסה - אין, כרים וכסתות - לא											⚡		קבת.		
לא קשיא הא - דאפשר בפרנסה, הא - דאי אפשר בפרנסה. אפשר בפרנסה - אין, ואי לא - מביא כרים וכסתות ומניח תחתיה											!	◇	קבת.		

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

שבת-מפנין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
והא קא מבטל כלי מהיכנו											ז	קכה:			
מבטל כלי מהיכנו - דרבנן, צער בעלי חיים - דאורייתא, ואתי דאורייתא ודחי דרבנן.	סבר: [רב]										!	◇	קכה:		
תרנגולת שברחה וכו'.												■	< קכה:		
דוחין - אין, מדדין - לא.												◇	קכה:		
תנינא להא, דתנו רבנן:												■	קכה:		
מדדין בהמה חיה ועוף בחצר, אבל לא את התרנגולת.	[תנו רבנן]											■	◇	קכה:	
תרנגולת מאי טעמא לא?											^		קכה:		
משום דמקפיא נפשה.	אביי:										!	◇	קכה:		
מדדין בהמה וחיה ועוף בחצר, אבל לא ברשות הרבים. והאשה מדדה את בנה ברשות הרבים, ואין צריך לומר בחצר.	תני חדא:											■	◇	קכה:	
אין עוקרין בהמה וחיה ועוף בחצר, אבל דוחין בהן שיכנסו.	ותניא אידך:											■	◇	קכה:	
הא גופא קשיא, אמרת: אין עוקרין אבל דדויי - מדדינן. הדר אמרת: דוחין - אין, מדדין - לא?												ז	קכה:		
סיפא אתאן לתרנגולת.	אביי:										!	◇	קכה:		
האי מאן דשחיט תרנגולת - לכבשינהו לכרעיה בארעא, אי נמי - נידל להו מידל. דדילמא מנח להו לטופריה בארעא, ועקר להו לסימנים.	אביי:											■	◇	קכה:	
אין מילדין את הבהמה ביום טוב אבל מסעדין.												■	מ קכה:		
ומילדין את האשה בשבת, וקורין לה חכמה ממקום למקום, ומחללין עליה את השבת, וקושרין את השיכור.	[ת"ק]											■	◇	קכה:	
אף חותכין.	רבי יוסי:											■	◇	קכה:	
וכל צרכי מילה עושין בשבת.												■	קכה:		
כיצד מסעדין?												^	ג קכה:		
אוהזו את הולד שלא יפול לארץ.	רב יהודה:											!	◇	קכה:	
דוחק בבשר כדי שיצא הולד.	רב נחמן:											!	◇	קכה:	
כיצד מסעדין - אוהזין את הולד שלא יפול לארץ, ונופה לו בחוטמו, ונותן לו דד לתוך פיו כדי שינק.	תניא כוותיה דרב יהודה:											■	קכה:		
מרחמין היינו על בהמה טהורה ביום טוב.	רבן שמעון בן גמליאל:											■	◇	קכה:	
היכי עביד?												^	קכה:		
מביא בול של מלח ומניח לה בתוך הרחם, כדי שתזכור צערה ותרחם עליו. ומזלפין מי שליא על גבי ולד כדי שתריח ריחו ותרחם עליו. ודוקא טהורה, אבל טמאה - לא. מאי טעמא? - טמאה לא מרחקא ולדא, ואי מרחקא ולדא - לא מקרבא.	אביי:											!	◇	קכה:	
מילדין את האשה וכו'.												■	< קכה:		
מכדי תנא ליה מילדין את האשה וקורין לה חכמה ממקום למקום, ומחללין עליה את השבת לאתויי מאי?												ז	קכה:		
לאתויי הא דתנו רבנן:												!	קכה:		
אם היתה צריכה לנר - חבירתה מדלקת לה את הנר, ואם היתה צריכה לשמן - חבירתה מביאה לה שמן ביד, ואם אינו ספק ביד - מביאה בשערה, ואם אינו ספק בשערה - מביאה לה בכלי.	[תנו רבנן]											■	!	◇	קכה:
אם היתה צריכה לנר - חבירתה מדלקת לה את הנר.	אמר מר:											■	◇	< קכה:	

disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא-■ ♪ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שבת-מפנין	מימרא												
פשיטא										ז			קב:
לא צריכא בסומא. מהו דתימא: כיון דלא חזיא - אסור, קא משמע לן: איתובי מיתבא דעתה, סברא: אי איכא מידי - חזיא חבירתה ועבדה לי.										!	◇		קב:
אם היתה צריכה לשמן וכו'.													קב: <
תיפוק ליה משום סחיטה										ז			קב:
אין סחיטה בשיער.	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:									!	◇		קב:
אפילו תימא יש סחיטה בשיער - מביאה לה בכלי דרך שעה, דכמה דאפשר לשנויי - משנינן.	רב אשי:									!	◇		קב:
חיה, כל זמן שהקבר פתוח. בין אמרה צריכה אני בין לא אמרה צריכה אני - מחללין עליה את השבת. נסתם הקבר, בין אמרה צריכה אני בין לא אמרה צריכה אני - אין מחללין עליה את השבת.	[רב אשי מתני הכי:] רב יהודה אמר שמואל:										◇		קב: